

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-05119/2020-ERU

V Ostravě dne 4. listopadu 2020

Č. j. 05119-8/2020-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-5119/2020-ERU a zahájeném dne 8. června 2020 s obviněným z přestupku, kterým je společnost **Teplárna Jindřichovice s.r.o.**, se sídlem č.p. 387, 463 65 Jindřichovice pod Smrkem, IČO: 242 78 165, ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona rozhodl

takto:

- I. Obviněný z přestupku, společnost Teplárna Jindřichovice s.r.o.**, se sídlem č.p. 387, 463 65 Jindřichovice pod Smrkem, IČO: 242 78 165 (dále jen „účastník řízení“), který je držitelem licence na výrobu elektřiny č. ██████████, **se uznává vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 15a odst. 1 energetického zákona neposkytl Energetickému regulačnímu úřadu **nejpozději ke dni 2. dubna 2020** podklady a informace, konkrétně vyplněné v souboru IČ_Subjekt.xls, týkající se jím provozované výroby elektřiny uplatňující provozní podporu na elektřinu z OZE podle zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dále smlouvy včetně případných příloh a dodatků, k dodávce elektřiny do distribuční soustavy týkající se výkupu silové elektřiny z jím provozované výroby elektřiny pro roky 2019 a 2020, případně i rok 2021, pokud má tyto smlouvy již uzavřeny, a dále smlouvy týkající se prodeje tepelné energie z jím provozované výroby elektřiny za rok 2019, dle opakované žádosti č. j. 02574-1/2020-ERU ze dne 13. března 2020, doručené téhož dne.
- II.** Podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona se účastníku řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 7 000 Kč** (slovy: sedm tisíc korun českých), která je splatná dle ust. § 46 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 22120.
- III.** Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“),

ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 22120.

- IV. Účastníkovi řízení se podle ust. § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona **ukládá opatření k nápravě** zjištěného protiprávního stavu spočívající v povinnosti poskytnout Energetickému regulačnímu úřadu ve lhůtě 7 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí podklady a informace specifikované ve výroku I. tohoto rozhodnutí, tj. dle opakované žádosti č. j. 02574-1/2020-ERU ze dne 13. března 2020.

Odůvodnění

I. Úvod

Na základě vlastních zjištění Energetického regulačního úřadu (dále jen „Úřad“ nebo „správní orgán“) bylo s účastníkem řízení dne 8. června 2020 zahájeno správní řízení pro podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona.

II. Průběh správního řízení

Na základě skutečností známých Úřadu z jeho činnosti a po prostudování podkladů, jež byly do správního spisu převzaty dne 2. června 2020, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 05119-2/2020-ERU, vydal Úřad dne 5. června 2020 příkaz č. j. 05119-3/2020-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen dne 8. června 2020 (dále jen „příkaz“). Uvedeným příkazem uznal Úřad účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona, kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s ust. § 15a odst. 1 energetického zákona neposkytl Úřadu nejpozději ke dni 2. dubna 2020 podklady a informace, konkrétně vyplněné v souboru IČ_Subjekt.xls, týkající se jím provozované výroby elektřiny uplatňující provozní podporu na elektřinu z OZE podle zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dále smlouvy včetně případných příloh a dodatků, k dodávce elektřiny do distribuční soustavy týkající se výkupu silové elektřiny z jím provozované výroby elektřiny pro roky 2019 a 2020, případně i rok 2021, pokud má tyto smlouvy již uzavřeny, a dále smlouvy týkající se prodeje tepelné energie z jím provozované výroby elektřiny za rok 2019, dle opakované žádosti č. j. 02574-1/2020-ERU ze dne 13. března 2020, doručené téhož dne (dále jen „podklady a informace dle opakované žádosti č. j. 02574-1/2020-ERU“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 15 000 Kč a dále opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu. Příkaz nabyl právní moci dne 17. června 2020.

Dne 18. června 2020 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení nazvaný jako „Odpor k č. j. 05119-3/2020-ERU“, č. j. 05119-4/2020-ERU (dále jen „odpor“). Odpor byl podán po lhůtě pro podání odporu, jelikož ke shora uvedenému datu doručení příkazu byl poslední

den lhůty pro podání odporu 16. červen 2020. Příkaz nabyl právní moci dne 17. června 2020. Účastník řízení v odporu uvedl, že se nedopustil žádného přestupku. Dne 26. května 2018 zaslal e-mailem zprávu ve znění „*Oznamujeme Vám, že dne 15.5.2018 vznikl požár objektu, který zničil kogenerační jednotku. Po zjištění škod bude provedena případná oprava v horizontu několika měsíců. O případném zprovoznění Vás budeme informovat. Současně byl požárem zničen záložní kotel na štěpku*“. Účastník řízení dále uvedl, že současně e-mailová zpráva byla také uvedena ve formuláři s názvem „ERÚ-E1: Měsíční výkaz držitele licence na výrobu elektřiny o bilanci elektřiny a tepla a palivech“ za vykazovaný měsíc duben roku 2018 (dále jen „Výkaz držitele licence“), a dále že do současné doby se objekt na výrobu elektřiny a tepla nepodařilo obnovit. V rámci podaného odporu účastník řízení doložil uvedený Výkaz držitele licence, který ale není požadovaným podkladem a informací dle opakované žádosti č. j. 02574-1/2020-ERU.

Rozhodnutím č. j. 05119-5/2020-ERU ze dne 24. června 2020, které nabylo právní moci dne 10. července 2020, bylo ve zkráceném přezkumném řízení ve smyslu ust. § 98 ve spojení s ust. § 95 odst. 2 a ust. § 97 odst. 3 správního řádu rozhodnuto s účinností od 17. června 2020 o zrušení příkazu č. j. 05119-3/2020-ERU.

Dne 11. září 2020 zaslal správní orgán účastníku řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se, o možnosti doložit majetkové poměry a o možnosti požádat o nařízení ústního jednání, č. j. 05119-6/2020-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno dne 14. září 2020.

Dne 14. září 2020 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení (založeno pod č. j. 05119-7/2020-ERU), jehož přílohou bylo přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018 a 2019 včetně vybraných údajů z Rozvahy a Výkazu zisku a ztráty pro podnikatele ke dni 31. prosince 2018 a ke dni 31. prosince 2019.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu s ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

III. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je ode dne 6. října 2015 držitelem licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE] pro provozovnu „Teplárna Jindřichovice“ o jednom plynovém a spalovacím zdroji o celkovém elektrickém výkonu 0,095 MW a o celkovém tepelném výkonu 0,171 MW.

Úřad zaslal účastníkovi řízení dne 12. února 2020 žádost podle ust. § 15a odst. 1 energetického zákona č. j. 01519-1/2020-ERU, která byla účastníkovi řízení doručena dne 14. února 2020. V rámci uvedené žádosti byl účastník řízení požádán o následující:

„Výrobce elektřiny vyplní v přiloženém souboru informace o výrobě, na níž vykonává licencovanou činnost, a uloží je pod názvem: IČ_Subjekt.xlsx. Povinnost se vztahuje na výrobní využívající čistou biomasu v procesu O1, O2 a O3. Vyplněnou přílohu zašlete ve formátu .xlsx. Žádáme o zaslání kopií smluv o dodávce elektřiny do distribuční soustavy týkající se výkupu silové elektřiny z Vámi provozované výrobní elektřiny pro roky 2019 a 2020, případně i rok 2021, pokud máte tyto smlouvy již uzavřeny. Kopie smluv zašlete ve formátu pdf. Dále žádáme o zaslání kopií smluv týkající se prodeje tepelné energie z Vámi provozované výrobní elektřiny za rok 2019. Kopie smluv zašlete ve formátu pdf.“

Lhůta k poskytnutí podkladů a informací dle žádosti č. j. 01519-1/2020-ERU účastníkovi řízení uplynula dne 3. března 2020. Účastník řízení však svou povinnost nesplnil ani na žádost nikterak nereagoval.

Úřad zaslal účastníkovi řízení dne 13. března 2020 opakovanou žádost podle ust. § 15a odst. 1 energetického zákona č. j. 02574-1/2020-ERU, která byla účastníkovi řízení doručena téhož dne a v rámci které po účastníkovi řízení požadoval totožné podklady a informace jako v žádosti č. j. 01519-1/2020-ERU. Lhůta pro doložení požadovaných dokladů a informací byla stanovena do dne 2. dubna 2020. Účastník řízení však svou povinnost nesplnil a ani na tuto opakovanou žádost nikterak nereagoval.

Úřad účastníku řízení v žádosti č. j. 01519-1/2020-ERU a v opakované žádosti č. j. 02574-1/2020-ERU uvedl právní důvod a účel vyžadovaných podkladů, a to konkrétně, že uvedené informace vyžaduje v souvislosti s výkonem své regulační působnosti podle ust. § 17 odst. 6 písm. d) energetického zákona ve spojení s ust. § 19a energetického zákona.

Podklady a informace dle opakované žádosti č. j. 02574-1/2020-ERU účastník řízení nedoložil.

IV. Právní hodnocení

IV. I Použitá právní úprava

Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Podle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

Ve smyslu ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky se přestupkem rozumí společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

V daném případě je rozhodným dnem 3. dubna 2020, tedy den následující po dni, do kterého měl účastník řízení poskytnout Úřadu podklady a informace dle opakované žádosti č. j. 02574-1/2020-ERU. Energetický zákon nebyl v době uplynulé od spáchání vytýkaného

jednání novelizován. Zákon o odpovědnosti za přestupky byl v době uplynulé od spáchání vytykaného jednání účastníkem řízení novelizován jednou, a to nálezem Ústavního soudu č. 325/2020 Sb. s účinností od 22. července 2020. Správní orgán neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytykané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno.

IV. II. Obecný právní rámec

Přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona se dopustí držitel licence na výrobu elektřiny tím, že neposkytne Úřadu ve stanovené lhůtě požadované podklady nebo informace podle ust. § 15a odst. 1 energetického zákona nebo neposkytne Komisi ve stanovené lhůtě požadované podklady nebo informace podle § 15a odst. 3 energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval uvedeným přestupkem v návaznosti na porušení povinnosti vyplývající z ust. § 15a odst. 1 energetického zákona, z něhož plyne, že držitel licence na výrobu elektřiny je povinen poskytnout Úřadu na písemnou žádost ve stanovené přiměřené lhůtě úplné, správné a pravdivé podklady a informace nezbytné pro výkon jeho působnosti podle tohoto zákona.

Dle ust. § 15a odst. 4 energetického zákona Úřad při vyžádání podkladů a informací uvede právní důvod a účel vyžádaných podkladů a informací a poučí o možnosti uložení pokuty v případě jejich neposkytnutí.

IV. III. Právní posouzení skutku

V rámci správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je ode dne 6. října 2015 držitelem licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE], a tedy je jeho povinností v souladu s ust. § 15a odst. 1 energetického zákona poskytnout Úřadu na písemnou žádost ve stanovené přiměřené lhůtě úplné, správné a pravdivé podklady a informace nezbytné pro výkon jeho působnosti podle tohoto zákona.

Dne 13. března 2020 byla účastníku řízení doručena opakovaná žádost z téhož dne, č. j. 02574-1/2020-ERU, kterou byl účastník řízení požádán o poskytnutí podkladů a informací dle opakované žádosti č. j. 02574-1/2020-ERU, a to ve lhůtě do 2. dubna 2020. Účastník řízení byl touto žádostí informován o právním důvodu a účelu uvedených podkladů a informací a byl poučen o možnosti uložení pokuty v případě jejich neposkytnutí.

Podklady a informace dle opakované žádosti č. j. 02574-1/2020-ERU účastník řízení Úřadu neposkytl.

IV. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení

Účastník řízení namítá, že dne 26. května 2018 zaslal e-mailem a současně v rámci Výkazu držitele licence zprávu, že vlivem požáru objektu došlo ke zničení kogenerační jednotky, a dále, že se do současné doby objekt na výrobu elektřiny a tepla nepodařilo obnovit. K tomuto správní uvádí, že uvedená skutečnost nezbavuje účastníka řízení povinností podle ust. § 15a energetického zákona. Uvedenou informaci účastník řízení zaslal dávno před tím, než byl Úřadem opakovanou žádostí č. j. 02574-1/2020-ERU vyzván k poskytnutí požadovaných podkladů a informací. Úřad zaslal účastníkovi řízení dne 12. února 2020 žádost

podle ust. § 15a odst. 1 energetického zákona, č. j. 01519-1/2020-ERU a následně dne 13. března 2020 opakovanou žádost č. j. 02574-1/2020-ERU. V rámci těchto žádostí byl účastník řízení požádán o poskytnutí požadovaných podkladů a informací specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Účastník řízení však svou povinnost nesplnil a ani na jednu z uvedených žádostí nikterak nereagoval. Účastník řízení je držitelem licence na výrobu elektřiny č. ██████████, tudíž je povinen poskytnout Úřadu na písemnou žádost ve stanovené přiměřené lhůtě úplné, správné a pravdivé podklady a informace nezbytné pro výkon působnosti Úřadu. Výše uvedenou informaci, že v důsledku požáru objektu došlo ke zničení kogenerační jednotky, a dále, že se do současné doby objekt na výrobu elektřiny a tepla nepodařilo obnovit, kterou účastník řízení zaslal prostřednictvím e-mailu a ve Výkazu držitele licence, nelze považovat za splnění povinnosti poskytnout Úřadu podklady a informace dle žádostí č. j. 01519-1/2020-ERU a č. j. 02574-1/2020-ERU. Účastník řízení tak měl dle opakované žádosti č. j. 02574-1/2020-ERU požadované podklady a informace Úřadu poskytnout, a to i v případě, že by z důvodu vzniku požáru, který zničil kogenerační jednotku, předložil podklady a informace pouze částečně. Nadto správní orgán uvádí, že nedoložením podkladů a informací dle opakované žádosti č. j. 02574-1/2020-ERU není zřejmé, zda je výroba elektřiny účastníkem řízení provozována, a zda výroba elektřiny vyrábí či nikoliv. Informace zasláná účastníkem řízení v roce 2018, nadto v komentáři Výkazu držitele licence absolutně není dostatečným informováním Úřadu o aktuálním stavu licencované činnosti.

IV. V. Formální a materiální stránka přestupku

S ohledem na vše výše uvedené má správní orgán za to, že účastník řízení, jakožto držitel licence na výrobu elektřiny č. ██████████, porušil ust. § 15a odst. 1 energetického zákona, když podklady a informace dle opakované žádosti č. j. 02574-1/2020-ERU nepředal Úřadu do 2. dubna 2020, čímž naplnil formální znaky přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona. Správní orgán se nicméně musel zabývat také materiální stránkou uvedeného přestupku.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro přestupky. Podstatou přestupků je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako přestupek, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

Při posouzení materiální stránky přestupku je třeba vycházet zejména ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek. Lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. V daném případě jsou naplněny formální znaky přestupku, zároveň je přítomen i materiální

znak ve formě minimálně nepatrné a teprve při stanovení sankce bude správní orgán materiální stránku posuzovat a sankci individualizovat právě s ohledem na „míru“ materiální stránky. Takový postup plně koresponduje rovněž s preventivně-ochrannou funkcí správního trestu.

V daném případě došlo k narušení veřejného zájmu na regulaci trhu s elektřinou, kdy včasným neposkytnutím podkladů a informací dle opakované žádosti č. j. 02574-1/2020-ERU byl Úřad zkrácen o část informací, které využívá při své regulační činnosti podle ust. § 19a energetického zákona.

Výše uvedené skutečnosti poukazují na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení, kdy tato společenská škodlivost dle správního orgánu dosahuje takové míry intenzity, která odůvodňuje závěr o naplnění materiální stránky přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je vyšší než nepatrná).

IV. VI. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v rámci správního řízení existence takových objektivních okolností nevyplývá.

Lze uzavřít, že účastník řízení se dopustil spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona, za který je také odpovědný.

V. Uložení správního trestu

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož energetický zákon neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu § 37 písm. a) a § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Nadto se takový trest nejeví ani jako vhodný při trestání právnické osoby ve vztahu k neplnění základních povinností, jež jí vyplývají z držby licence podle energetického zákona, kdy takovýto správní trest by mohl stěžejně plnit svou represivní funkci.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Za přestupek dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona lze dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona uložit pokutu do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen přihlídnout ke všem zjištěným skutečnostem. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Povaha spáchaného přestupku spočívá v nepředložení určitých podkladů a informací, které Úřad dále využívá pro stanovení podpory pro podporované zdroje energie v cenovém rozhodnutí Úřadu. Z povahy dotčeného přestupku pak vyplývá i jeho závažnost, kdy tento přestupek hodnotí správní orgán jako méně závažný, neboť se ve své podstatě jedná o plnění informační povinnosti vůči Úřadu a ne například o plnění povinnosti vůči jiným účastníkům trhu.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Správní orgán se tedy také zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán při hodnocení majetkových poměrů účastníka řízení vycházel z listin, které účastník řízení předložil. Dle podkladů ke dni 31. prosince 2018 činila celková aktiva účastníka řízení netto [redacted] Kč, jeho čistý obrat činil [redacted] Kč, tržby z prodeje výrobků a služeb činily [redacted] Kč a jeho výsledek hospodaření činil [redacted] Kč, a dále dle podkladů ke dni 31. prosince 2019 činila celková aktiva účastníka řízení netto [redacted] Kč, jeho čistý obrat činil [redacted] Kč, tržby z prodeje výrobků a služeb činily [redacted] Kč.

██████████ Kč a jeho výsledek hospodaření činil ██████████ Kč. Účastník řízení tedy rok 2018 i rok 2019 zakončil ve ztrátě.

S ohledem na aktuální majetkové poměry doložené účastníkem řízení nelze uvažovat o tom, že by uložená pokuta mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Jak vyplývá z rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu, konkrétně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008–133, likvidační pokuta je taková sankce, „*kteřá je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.*“ Správní orgán dále poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. června 2015, č. j. 4 As 53/2015-26, v němž soud uvedl, „*že samotný záporný výsledek hospodaření však není překážkou pro uložení pokuty a neznamena ani, že uložená pokuta je likvidační.*“ S ohledem na obrat účastníka řízení v roce 2019 není možno uvažovat o tom, že by byly naplněny podmínky pro shledání uložené pokuty jako likvidační.

Pokud by se i přesto účastník řízení domníval, že výši pokuty stanovenou tímto rozhodnutím není schopen jednorázově uhradit, upozorňuje správní orgán na ust. § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, jenž stanoví podmínky, na základě kterých je správce daně (správní orgán) oprávněn na žádost daňového subjektu (účastníka řízení) nebo z moci úřední povolit úhrady daně (pokuty) na splátky. Účastník řízení tak může požádat o rozložení pokuty na splátky.

Správní orgán po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností a majetkových poměrů účastníka řízení, uložil pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, a považuje tuto výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Zároveň tuto výši pokuty považuje za odstrašující, kdy může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Správní orgán taktéž s ohledem na zjištěné skutečnosti nepovažuje pokutu v této výši za likvidační pro účastníka řízení.

Nadto správní orgán také poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, vyhovuje zákonnému požadavku, tj. pokuty až do výše 15 000 000 Kč, a že byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech, tj. při neplnění jedné z vykazovacích či informačních povinností ve vztahu k Úřadu vyplývajících držitelům licencí z energetického zákona.

VI. Uložení opatření k nápravě

Dle ust. § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona ukládá Úřad na základě zjištění porušení právních předpisů uvedeného v ust. § 18 odst. 1 téhož zákona opatření k nápravě, jejichž účelem je odstranění protiprávního stavu, a stanoví přiměřenou lhůtu nebo jiné nutné podmínky k zajištění jejich splnění. Opatření k nápravě tedy slouží k zajištění toho, že protiprávní jednání určitého subjektu, resp. protiprávní stav, který byl tímto protiprávním

jednáním způsoben, bude uveden do souladu s právními normami. Jinými slovy, slouží k zajištění plnění veřejnoprávních povinností jeho adresáta.

Základními podmínkami pro uložení opatření k nápravě je existence stavu, který lze hodnotit jako protiprávní, a přičitatelnost tohoto stavu subjektu, jemuž má být opatření k nápravě uloženo. Správní orgán má za to, že obě základní podmínky jsou splněny, neboť protiprávní stav byl způsoben tím, že účastník řízení, jakožto držitel licence na výrobu elektřiny neposkytl Úřadu ve stanovené lhůtě úplné podklady nebo informace dle opakované žádosti č. j. 02574-1/2020-ERU. Jelikož protiprávní stav nastal aktivním jednáním účastníka řízení, tak zároveň nemůže být pochyb o přičitatelnosti tohoto stavu účastníkovi řízení jako jeho původci. S ohledem na uvedené proto správní orgán vyhodnotil, že opatření k nápravě uloží, jelikož je na místě vzniklý protiprávní stav také odstranit.

Ve správním řízení je účastníkovi řízení výrokem IV. tohoto rozhodnutí uloženo opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu spočívající v povinnosti účastníka řízení poskytnout Úřadu ve lhůtě 7 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí podklady a informace uvedené ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Pro splnění uložené povinnosti stanovil Úřad účastníkovi řízení lhůtu 7 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Správní orgán je toho názoru, že tato lhůta, ve které má účastník řízení uložené opatření k nápravě splnit, plně odpovídá požadavku přiměřenosti a pro odstranění vzniklého protiprávního stavu je dostatečná.

Pro účely splnění uvedeného opatření k nápravě Úřad účastníkovi řízení zasílá kopii předmětné žádosti včetně její přílohy. Správní orgán zdůrazňuje, že účastník řízení, jako držitel licence na výrobu elektřiny je povinen Úřadu poskytnout požadované podklady a informace, byť by byly v důsledku omezeného provozu výroby elektřiny neúplné či částečné.

VII. Náklady řízení

Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Nesplnění povinnosti uložené výrokem IV. tohoto rozhodnutí může být po nabytí právní moci a vykonatelnosti tohoto rozhodnutí podle ust. § 96d odst. 1 písm. d) energetického zákona Energetickým regulačním úřadem vymoženo uložení donucovací pokuty, a to až do výše 5 000 000 Kč. Donucovací pokuty lze v souladu s ust. § 96d odst. 3 energetického zákona ukládat i opakovaně.

Mgr. Prokop Maria Plawny, v. r.
vedoucí oddělení sankčních řízení Ostrava